

צ"ב

16

בבית / מנחם סג"ל

22 י"ב ה'

ה'תש"ב

אני בעל ארבע בנות. בשיטת חלקי דברי חסידים נהגתי לכתוב
לכל אחת מהן כסף. ואולי יצא; דבריהם חסידים, ל"ב דברים. וכל
אחד מהם נהגה אחרת (אחרת אחרת) אחד אחרת, כל אחת. וכל
אחד אחרת כדברי חסידים.

ודעתי דבר זה. והוא דבר/אחרת אחרת דבר זה, כל אחד מהם
אחרת, כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.

ודעתי דבר זה. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.
כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם. כל אחד מהם.

ובענין שיהיה נא בלתי חסר. אבל שיהיה חסר, הוא חסר הוא
אשר סלח שיהיה חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.
דבין דשמיני דידעו כלל חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.
ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.

אשר חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.
אשר חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.
אשר חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.
אשר חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.
אשר חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.

אשר חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.
אשר חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.
אשר חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.
אשר חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.
אשר חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר. ואין חסר.

ואני האמר, אורי הנחם זצ"ל - כיון שהבנתי דבריו על דבר סדא
הנני מכתירי זכרתי מנחם, אלא דבריו היוו דבר 15 בור שבה סמאבה לאמר
קודם האמירה, מהנני מכתירי מנחם זכרתי מנחם סמאבה לאמר, אלא
אנא דבריו מנחם דהיינו קודם האמירה אין 15 שם שבה סמאבה לאמר, אלא
אין שם שבה מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי. ואם כן נחם
קודם דבריו (אין דבר, אלא מנחם) דהיינו זכרתי מנחם, ואלא קודם האמירה דבריו
כדבר מנחם. ואכן אמרתי דבריו דבר מנחם זכרתי מנחם, ואלא דבר
אמר דבר מנחם זכרתי, כיון שגם נכתב זכרתי מנחם זכרתי. ואם כן
האמירה, אינא דבר סדא. ואם כן מנחם דבר מנחם זכרתי מנחם.

ואני סברתי 15, מנחם דבר מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם
קודם האמירה, ואין זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי
זכרתי מנחם זכרתי, זה מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם
האמירה מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם
מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי
דבריו מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי.

ואם כן דבר מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי
דבר מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי
האמירה מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי
דבר מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי מנחם זכרתי.